

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6C/106/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612205649
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Matulayová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3612205649.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudkyňou JUDr. Evou Matulayovou PhD. V právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpeného : Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 6C/106/2012 z a m i e t a.

II. Súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 3C/118/2012 z a m i e t a.

III. Súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 5C/109/2012 z a m i e t a.

IV. Súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 6C/110/2012 z a m i e t a.

V. Súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 5C/101/2012 z a m i e t a.

VI. Súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 5C/102/2012 z a m i e t a.

VII. Súd odporcovi náhradu trov konania vo veciach pôvodne vedených na Okresnom súde Partizánske pod číslami konania 6C/106/2012, 3C/118/2012, 5C/109/2012, 6C/110/2012, 5C/101/2012 a 5C/102/2012 spojených na spoločné konanie vedené pod číslom konania 6C/106/2012 n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 domáhal proti odporcovi zaplata sumy 125,- € z titulu majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 275 € pod sp. zn. 6C/106/2012, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 3C/118/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 275,- €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 5C/109/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 385,- €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 6C/110/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody

vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 330,- €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 5C/101/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 269,88 €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 5C/102/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 322,70 €. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že exekučný súd zapríčinil svojim nesprávnym úradným postupom vznik škody na strane navrhovateľa. Navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom exekučnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci 6C/106/2012 až dňa 06.08.2009, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 5 mesiacov). Vo veci 3C/118/2012 rozhodol súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 11.08.2009 a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 5 mesiacov). Vo veci 5C/109/2012 rozhodol súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 10.09.2010, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 7 mesiacov). Vo veci 6C/110/2012 rozhodol súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 12.01.2009, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 6 mesiacov). Vo veci 5C/101/2012 rozhodol súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 27.01.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 161 dní). Vo veci 5C/102/2012 rozhodol súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 27.01.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 175 dní). Ďalej uviedol, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. V predmetnom konaní neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpili až po veľmi dlhej dobe. Postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpili až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré by smerovali k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal. Navrhovateľ si tak z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Majetkovú škodu si navrhovateľ uplatnil spolu v sume 750,- € (125 x 6), pričom suma 125,- € pozostáva zo sumy 70,- € za správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, zo sumy 40,- € na udržanie a právu informačného systému a zo sumy 15,- € na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné výdavky spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde. Ďalej uviedol, že výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov a to z toho dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčíslť len s nepomernými ťažkosťami. Zároveň si uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup súdu podľa názoru navrhovateľa je dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného. Márnym uplynutím

času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež, že došlo k vyvolaniu nasledovných rizík: a/ neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, b/ neskorým ukončením procedúry exekučného súdu k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a c/ neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvenčii povinného. Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu). Navrhovateľ si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy spolu v sume 1.884,58 € (275 + 275+385+330+296,88+322,70) .

Zároveň navrhovateľ namietal zaujatosť sudcov Okresného súdu Partizánske, pretože majú pomer k veci a k účastníkom konania.

Odporca sa k návrhu písomne vyjadril podaním zo dňa 05.02.2014, ktoré bolo súdu doručené dňa 12.02.2014, v ktorom žiadal návrh zamietnuť. Poukázal na to, že návrh je zmätočný, keď navrhovateľ síce podal písomný návrh a poukazoval na konkrétne dôkazy, žiadne dôkazy však sám nepredložil. Uviedol, že nie je jasný ani titul nároku na náhrady škody. Odporca má za to, že môže ísť o predčasne uplatnený nárok na súde, keď prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 mu boli doručené dňa 23.04.2012. Navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ďalej uviedol, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Od 01.06.2011 pätnásťdňová lehota na vydanie poverenia pre uvedené exekučné tituly neplatí. Preto, ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súde po 01.06.2011, nárok je v tejto časti neopodstatnený. Uviedol, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonania exekúcie je zjavné, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Odporca považuje za nevyhnutné poukázať na tú skutočnosť, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, 15-dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ďalej poukázal na to, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť z existencie prieťahov v súdnom konaní by súd mohol vychádzať len vtedy, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil previnenia, ktoré má za následok prieťahy v konaní, príp. v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva alebo právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prieťahov v konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia ani povinnosť ich preukázania a preto odporca nepovažuje existenciu prieťahov v konaní za preukázanú. Odporca vzniesol námietku premlčania, keďže sa navrhovateľ o škode dozvedel v niektorých prípadoch pred viac ako tromi rokmi. K vyčíslenej náhrade škody odporca poukázal na to, že navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, považoval za hypotetické. Navrhovateľ neuviedol, či ním špecifikované vecné náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Odporca navrhovateľom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nepovažoval ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech, na základe čoho sa potom nemôže domáhať ich náhrady podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. Poukázal na to že navrhovateľ v prejednávanej veci na preukázanie vzniku škody by musel produkovať dôkazy preukazujúce vznik škody pri každej individuálnej pohľadávke. Pokiaľ za skutočnú škodu považoval náklady na využívanie informačného systému, odporca tvrdil, že tento systém

navrhovateľ využíval nielen počas domnelých prietahov, ale aj pred týmto obdobím, ako aj po ňom a to nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebiehali. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania a správy informačného systému vznikala navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prietahy a jej uplatnenie odporca považoval za účelové. Rovnako aj udržiavanie informačného systému je činnosťou, ktorú musí navrhovateľ vykonávať na každodennej báze. Požadovať paušálne sumy za tieto veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a znovu účelové. Rovnako za neprimerané čiastky považoval náklady navrhovateľa na administratívne spracovanie urgencií exekučnému súdu a publikačné výdaje. V tomto smere poukázal na samotné stanovisko navrhovateľa zo dňa 2.7.2012 k žiadostiam o doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktoré boli zaslané odporcovi a v ktorom uviedol, že disponuje jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme a tieto návrhy boli spracovávané v elektronickej forme a súdom boli odoslané tiež elektronicke. Z tohto dôvodu odporca uplatnenie nároku na majetkovú škodu navrhovateľom považoval za nepodložený, uplatňovanie si paušálnej sumy 125,- € na každého dlžníka považoval za nadhodnotenú a nepreukázanú. K uplatnenej nemajetkovej ujme v pomernej výške k sume 660,- € za rok odporca uviedol, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 660,- €, ktorá musí byť priznaná za každý rok prietahov, je podľa názoru odporcu nesprávna úvaha. Rovnako nie je možné prihliadať na tvrdenú frustráciu, úzkosť, neistotu a nedôveru členov riadiacich orgánov navrhovateľa, pretože nároky uplatňuje právnická osoba a nie fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, pretože im priamo nevzniká žiadna škoda. Poukázal na to, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, k čomu ako dôkaz pripojil list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť č. JUST/A3/RM/kb D /2010/1360/, súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné a právne vedomie nízkopříjmových osôb. Odporca konanie navrhovateľa považoval za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže škoda mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej činnosti navrhovateľa, pričom aj súdna moc musí pozornejšie skúmať práve podania navrhovateľa, a to návrhy na vykonanie exekúcie, súdy musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú, s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. považoval odporca návrh navrhovateľa za neopodstatnený a navrhol ho zamietnuť. Odporca si uplatnil nárok na náhradu trov konania, ktoré v podaní nevyššiel.

O námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 25.10.2012, č. k. 19NcC/550/2012-16 tak, že sudkyňa JUDr. Barbora Štefanová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 6C/106/2012.

Uznesením zo dňa 13.01.2014, č.k. 6C/106/2012-38 sú spojil na spoločné konanie vecí vedené pod sp. zn. 6C/106/2012, 3C/118/2012, 5C/109/2012, 6C/110/2012, 5C/101/2012, 5C/102/2012 a spojenú vec viedol pod sp. zn. 6C/106/2012.

Z uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.05.2014, č.k. 17NcC/23/2014-85 vyplýva, že sudkyňa JUDr. Eva Matulayová, PhD. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 6C/106/2012. Sudkyňa JUDr. Eva Matulayovej, PhD. bola vec pridelená po preložení sudkyne JUDr. Barbory Štefanovej na iný súd.

Uznesením zo dňa 03.02.2015, č.k. 6C/106/2012-142 sú zamietol návrh navrhovateľa zo dňa 13.03.2014 a zo dňa 30.10.2014 na prerušenie konania.

V zmysle § 101 ods. 2 OSP súd rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a v neprítomnosti odporcu, ktorí mali doručenie predvolania vykázané riadne a včas.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6C/106/2012, sp. zn. 3C/118/2012, sp. zn. 5C/109/2012, sp. zn. 6C/110/2012, sp. zn. 5C/101/2012, sp. zn. 5C/102/2012 a zistil nasledovný skutkový a právny stav :

Navrhovateľ je právnická osoba, ktorá podniká v oblasti poskytovania úverov. Navrhovateľ podal proti viacerým svojim dlžníkom návrhy na vykonanie exekúcie na podklade exekučných titulov, ktorými boli rozhodnutia rozhodcovského súdu. Navrhovateľ sa domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu bola spôsobená nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Exekučný súd zapríčinil svojim nesprávnym úradným postupom vznik škody na strane navrhovateľa. Navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdному exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom exekučnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci 6C/106/2012 až dňa 06.08.2009, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 5 mesiacov). Vo veci 3C/118/2012 rozhodol súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 01.08.2009 a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 5 mesiacov). Vo veci 5C/109/2012 rozhodol súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 10.09.2010, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 7 mesiacov). Vo veci 6C/110/2012 rozhodol súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 12.01.2009, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 6 mesiacov). Vo veci 5C/101/2012 rozhodol súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 27.01.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 161 dní). Vo veci 5C/102/2012 rozhodol súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 27.01.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 175 dní). Navrhovateľ si tak z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy.

Z vyjadrenia odporcu vyplýva, že ten považuje žaloby navrhovateľa za právne neopodstatnené a žiada, aby súd žaloby v celom rozsahu zamietol, pretože navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Nepreukázal ani vznik a ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tak neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že rozhodol o poverení exekútora po uplynutí 15-dňovej lehoty a uplatnenou škodou a nemajetkovou ujmovou.

Súd doplnil dokazovanie oboznámením sa so spisom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2Er/228/2009, z ktorého vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia bola podaná na tunajšom súde dňa 22.07.2009 a súd rozhodol uznesením zo dňa 06.09.2009 o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti a zároveň udelil poverenie. Následne po doručení relevantných písomností súd exekúciu uznesením zo dňa 15.11.2010 zastavil. V tomto prípade 15 dňová lehota dodržaná bola, preto je tvrdenie navrhovateľa o omeškaní viac ako 5 mesiacov zavádzajúce a nepravdivé.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske č. k. 3Er/251/2009 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na tunajšom súde dňa 05.08.2009, pričom súd rozhodol uznesením zo dňa 11.08.2009 o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti a zároveň udelil poverenie. Exekúcia bola v uvedenej veci skončená vymožením dlžnej sumy. V tomto prípade 15 dňová lehota dodržaná bola, preto je tvrdenie navrhovateľa o omeškaní viac ako 5 mesiacov zavádzajúce a nepravdivé.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske č.k. 3Er/427/2010 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na tunajšom súde dňa 08.09.2010, pričom súd rozhodol uznesením zo dňa 10.09.2010 o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti a zároveň udelil poverenie. Následne súd exekúciu uznesením zo dňa 10.08.2011 zastavil. V tomto prípade 15 dňová lehota dodržaná bola, preto je tvrdenie navrhovateľa o omeškaní viac ako 7 mesiacov zavádzajúce a nepravdivé.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske č.k. 4Er/3/2009 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na tunajšom súde dňa 09.01.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia udelením poverenia dňa 12.01.2009. Následne po doručení relevantných písomností súd exekúciu uznesením zo dňa 23.09.2011 zastavil. V tomto prípade 15 dňová lehota dodržaná bola, preto je tvrdenie navrhovateľa o omeškaní viac ako 6 mesiacov zavádzajúce a nepravdivé.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske č.k. 3Er/586/2010 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na tunajšom súde dňa 25.11.2010, pričom súd rozhodol uznesením zo dňa 21.12.2010 o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia. V tomto prípade nebola 15 dňová lehota dodržaná, avšak táto lehota sa vzťahuje len na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske č.k. 3Er/349/2010 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na tunajšom súde dňa 12.10.2010, pričom súd rozhodol uznesením zo dňa 16.12.2010 o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia. V tomto prípade nebola 15 dňová lehota dodržaná, avšak táto lehota sa vzťahuje len na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 3 ods. 1,2 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 6 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. , právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučný poriadok) - účinný v čase začatia exekučného konania, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmliev nimi schválených,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmliev, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom od 01.06.2010), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Po vykonanom dokazovaní a po zhodnotení jeho výsledkov súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný, a preto ho zamietol.

Čo sa týka námietky odporcu, že navrhovateľ podal návrh predčasne súd uvádza, že navrhovateľ sa na odporcu obrátil so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23.4.2012, pričom návrhy na súd podal skôr, ako uplynula lehota 6 mesiacov od podania tejto žiadosti, a to dňa

27.9.2012. Aj keď návrh bol podaný pred uplynutím 6 mesačnej lehoty, ku dňu rozhodovania súdu o návrhu navrhovateľa už bolo zrejmé, že odporca neuznal nárok navrhovateľa a v rámci predbežného prerokovania ho neuspokojil a preto mal súd za to, že v čase rozhodovania súdu 6 mesačná lehota uplynula, teda návrh už nemožno považovať za predčasne podaný. Navrhovateľ neposkytol odporcovi žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám žiadal. Odporca preto nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný.

Navrhovateľ sa v konaní domáhal náhrady škody za nesprávny úradný postup exekučného súdu z dôvodu, že k vydaniu poverenia nedošlo v zákonnej 15 dňovej lehote, resp. primeranej lehote. Súd v tomto prípade neskúmal, či prišlo k prieťahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej, resp. primeranej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. V danom prípade súd v troch veciach zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti a zároveň vo zvyšnej časti vydal poverenie, v jednej veci vydal poverenie a v dvoch veciach zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V troch veciach súd následne po predložení žiadaných relevantných listinných dôkazov exekúcie zastavil, pričom v jednej veci vrátil súdny exekútor poverenie z dôvodu vymoženía pohľadávky a v dvoch veciach po zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia exekúciu zastavil. Exekučný súd si vo všetkých šiestich veciach plnil svoju zákonnú povinnosť, ktorú mu zákon ukladá, a to ex offo skúmať súlad exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, teda jeho súlad so zákonom. V zmysle § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. bolo v čase podania žiadosti o udelenie poverenia možné vydať poverenie, na základe vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, ako exekučného titulu. Až neskôr bol zákon v uvedenej časti novelizovaný tak, že exekučným titulom boli vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov. Podľa navrhovateľa rozhodcovský rozsudok je exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku. Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul bol uvedený do § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku novelou účinnou od 01.06.2011. Novelizácia predmetného ustanovenia by bola nadbytočná, ak by išlo o exekučný titul podľa písmena i). Skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok sa za exekučný titul považoval podľa písmena d) svedčí aj komentár k § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého k novele účinnej od 01.06.2011 k zániku 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na základe rozhodcovského rozsudku došlo z dôvodu potreby preskúmania písomností pre prípad neprípustnosti exekúcie. Zák. č. 144/2010 Z. z., ktorý novelizoval exekučný poriadok, sa vzťahuje aj na konania začaté pred účinnosťou tohto zákona (ASPI komentár k § 44 Exekučného poriadku). K vydávaniu poverení na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku dochádzalo a dochádza podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Zhodný názor vyplýva i z rozhodnutia KS v Prešove sp. zn. 6 CoE 60/2011 z 19.05.2011. Pre výklad zákona je podstatný úmysel zákonodarcu - Národnej Rady SR prezentovaný v dôvodovej správe k novele § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Súd ďalej udáva, že zo slovného a logického výkladu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd dospel k názoru, že lehota 15 dní sa vzťahuje len na rozhodnutie súdu, ktorým poverí súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. V ďalšej vete je uvedené, že ak zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, žiadosť zamietne, kde však už nie je uvedená žiadna lehota na rozhodnutie. Takýto výklad je logický aj preto, že pokiaľ súd zistí, že návrh na vykonanie exekúcie je v rozpore so zákonom, táto rozhodovacia činnosť si vyžaduje jednak zložitejšie právne posúdenie, čo si vyžaduje aj dlhší čas a jednak aj prípadné zadováženie listinných dôkazov potrebných pre rozhodnutie, prípadne aj vyjadrenie povinného. Súd tak zastáva názor, že 15 dňová lehota neplatila pre prípad zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia. Navyiac je potrebné uviesť, že aj v predmetných 6 veciach exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia riadne, v primeranej lehote a zákonne, pričom zákonnosť týchto rozhodnutí odobril aj odvolací súd v rámci odvolacích konaní. Súd má za to, že navrhovateľovi nemohla vzniknúť majetková škoda, akú si uplatňuje pre rozhodnutie súdu. Škoda by mohla vzniknúť v prípade nezákonne vydaného rozhodnutia exekučného súdu, kde však pre vznik základu nároku musí byť nezákonné rozhodnutie zrušené. V tomto prípade navrhovateľ v troch veciach nepodal proti rozhodnutiu súdu žiadny opravný prostriedok za účelom zrušenia nezákonného rozhodnutia súdu, a v troch veciach podal odvolanie, pričom odvolací súd potvrdil zamietajúce uznesenie prvého stupňa čím sa stotožnil s jeho zákonnosťou. Pretože súd dospel k názoru, že na strane odporcu konajúceho cestou exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, vo veci sa ďalej nezaoberal ani výškou majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy, pretože nebol zistený právny základ a to zodpovednosť odporcu za škodu.

Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú : a/ protiprávny úkon, resp. škodová udalosť, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody, d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zavinil alebo nie). Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna (podľa § 3 ods. 2 zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť) čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda (ak vznikla) je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok). Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 ústavy ("Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom"). Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, nepretržitý, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom. Teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, t. j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil. V tejto súvislosti súd uvádza, že majetková škoda nemôže byť uplatnená ako paušálne určená suma, ale musí byť preukázané, že práve pre nesprávny úradný postup došlo k výške škody, ktorá musí byť vyčíslená presne a musí byť preukázaná aj príčinná súvislosť, čo však navrhovateľ nepreukázal a ku škode neprodukoval ani žiadne dôkazy. Existencia škody, jej výška a príčinná súvislosť ako základné atribúty zodpovednosti za škodu však v konaní preukázané neboli, a práve naopak v konaní bolo preukázané, že súd konal riadne a v súlade so zákonom.

Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na nemajetkovú ujmu, uplatnený žalobou v tomto konaní, túto môže súd priznať s ohľadom na ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, s prihliadnutím najmä na a/osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Súd má za to, že tak, ako sú v zákone koncipované, tieto sa vzťahujú na poškodeného - fyzickú osobu, okrem písm. b/, podľa ktorého by mal súd prihliadnuť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k nej došlo. Nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty, ktorá v tomto prípade bola vo všetkých prípadoch dodržaná, a teda rozhodnutie súdu závisí aj od okolností, ktoré sú v tejto veci odôvodnene konštatované a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Podľa súdu sa navrhovateľ snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite. O žiadosti o udelenie poverenie súdnemu exekútorovi bolo právoplatne rozhodnuté. Konštatovanie že vo veci išlo o prieťah nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený konštatovať a ani nebol zistený. Súd ďalej poukazuje na to, že prípadné priznanie nemajetkovej ujmy navrhovateľovi by bolo v rozpore s ust. § 1 OSP podľa ktorého Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb, ako aj v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že práve navrhovateľ, ktorého základ podnikateľskej činnosti je poskytovanie spotrebiteľských úverov na základe formulárových zmlúv a všeobecných zmluvných podmienok, ktoré obsahujú celý rad neprijateľných zložito formulovaných zmluvných podmienok, s cieľom dosiahnuť zisk, a oslovil tú najzraniteľnejšiu skupinu obyvateľstva, ktorá nemôže týmto zmluvným podmienkam rozumieť, sa domáha v dôsledku porušenia svojich práv súdnej ochrany a nemajetkovej ujmy. Z množstva exekučných konaní, ktoré sú vedené na všetkých súdoch Slovenskej republiky je súdu známe, že navrhovateľ využíval práve rozhodcovské doložky a

o jeho nárokoch rozhodovali rozhodcovské súdy, ktoré nerešpektovali ustanovenia právnej úpravy o ochrane spotrebiteľov a napriek ich povinnosti tieto skúmať, to nerobili a priznávali navrhovateľovi aj také plnenia, ktoré boli zjavne neplatné pre neprijateľné zmluvné podmienky. Je preto zarážajúce, že pri ochrane svojich práv sa striktne domáha ochrany svojich práv a dôsledného dodržiavania zákona, ale vo svojich zmluvných vzťahoch so svojimi klientmi už taký dôsledný nebol. Naopak, jeho podnikateľskou činnosťou sa zaoberala aj Európska komisia, ktorá vo svojom liste, ktorý bol aj pripojený odporcom k jeho vyjadreniu, uvádza, že útvary Komisie v súvislosti s praktikami navrhovateľa a ďalšími nebankovými inštitúciami na trhu spotrebiteľských úverov slovenských spotrebiteľom, poukazujú na problémy v spojitosti s praktikami, ktoré sa týkajú skutočností, že zmluvné podmienky sú stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Uviedol, že tieto podmienky sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľom práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Uviedol, že jedným z osobitných aspektov je uplatňovanie nárokov zo strany nebankových inštitúcií, okrem iného prostredníctvom systematického využívania rozhodcovských orgánov, ktoré sa javia ako predpojaté, a v prípade ktorých sa zdá, že vôbec neuplatňujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. V danom prípade je zodpovednosť štátu za škodu vylúčená lebo absentuje nesprávny úradný postup a nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, lebo takéto rozhodnutie neexistuje, teda neboli preukázané základné aspekty zodpovednosti štátu za škodu, súd vydal rozhodnutia v súlade so zákonom, preto súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy ako nedôvodný zamietol. Keďže má súd za to, že návrh navrhovateľa je nedôvodný vznesenou námietkou premlčania sa nezaoberal.

S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody súd návrhy navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedené na Okresnom súde Partizánske, pod č. k. 6C/106/2012, 3C/118/2012, 5C/109/2012, 6C/110/2012, 5C/101/2012, 5C/102/2012 spojených pod číslom konania 6C/106/2012 ako nedôvodné zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, napriek tomu, že bol odporca v konaní plne úspešný a trovy konania by mu patrili, avšak odporcovi žiadne trovy nevznikli, a ani zo spisu mu nevyplynuli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Partizánske na Krajský súd v Trenčíne písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu, rozhodol senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier - § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.) - odvolacím dôvodom sú len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.
Ak odporca nesplní povinnosť, ktorá mu bola uložená vykonateľným rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa jej splnenia podaním návrhu na vykonanie exekúcie.